

Η ανεκτικότητα (2ον)

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[† Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

Να ανεχόμεθα ο ένας τον άλλον με αγάπη, ήταν το θέμα της προηγούμενης Ομιλίας μας. Αλλά όταν ακούμε αυτή την προτροπή του Αποστόλου Παύλου: «*Να ανέχεστε με υπομονή ο ένας τον άλλο...*» (Κολ.3,13), πολλά ερωτηματικά δημιουργούνται μέσα μας, ακόμα και αντιρρήσεις:

«Είναι δίκαιο ο άλλος να μας προσβάλει, να μας ζημιώνει, ή να μας συκοφαντεί χωρίς λόγο, κι εμείς να μην αντιδρούμε; Έτσι θα πάρει θάρρος και θα συνεχίσει την άδικη συμπεριφορά του απέναντί μας».

Αν από αγάπη ενδιαφερόμαστε να βοηθήσουμε τον άλλον να διορθωθεί, αξίζει κάθε προσπάθεια εκ μέρους μας. Αλλά αυτό θα γίνει μετά από προσευχή, με ηρεμία, χωρίς θυμό, φωνές, απειλές, και προ παντός χωρίς να επιδιώξουμε να του ανταποδώσουμε το κακό που μας έκανε με βίαιο τρόπο. Αν ενδιαφερόμαστε ειλικρινά για το ψυχικό συμφέρον αυτού που μας αδίκησε, τότε ας ακολουθούμε το παράδειγμα Εκείνου, που ανέχθηκε και τα φτυσίματα, και τους ραβδισμούς και τα

καρφιά. Αυτό μας συμβούλευσε ο Κύριος (βλ. Ματθ.18,15). Αν όμως παρόλες τις προσπάθειές μας, ο άλλος εμμένει στην κακή συμπεριφορά του, τότε ας δείξουμε περισσότερη ανοχή, με θυσιαστική αγάπη προς χάριν του Χριστού. Όπως ο Κύριος ανέχεται όλους, και τις δικές μας ανυπακοές, προσβολές που Του κάνουμε και κάθε είδους αμαρτίες, να ανεχθούμε κι εμείς τις προσβολές του αδελφού μας. Αλλωστε, ο άλλος συνήθως είναι μέλος της οικογενείας μας, συγγενής μας, φίλος μας, συνεργάτης μας, και αξίζει κάθε προσπάθεια εκ μέρους μας. Και να είμαστε βέβαιοι ότι τελικά ο Θεός, βλέποντας την ανεκτικότητα και αγάπη μας, θα αναλάβει ο ίδιος να φανερώσει την αλήθεια.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ως γνωστόν, διώχθηκε, καθαιρέθηκε, εξορίστηκε και από τον τόπο της εξορίας του έγραψε μία πραγματεία. Σε αυτή, με πλείστα παραδείγματα υποστηρίζει ότι: **«αν ένας δεν κάνει ο ίδιος κακό στον εαυτό του (παραβαίνοντας το θέλημα του Θεού) κανένας άλλος δεν μπορεί να τον βλάψει»**. Τούτο εξασφαλίζεται, γιατί έχει με το μέρος του τον Δίκαιο, Παντοδύναμο και Πανάγαθο Θεό. Και ο Θεός, όχι μόνον θα του αποδώσει το δίκαιο, αλλά και θα τον επιβραβεύσει, για την ανοχή που έδειξε σε όσους τον αδίκησαν και ελύπησαν. Μεταξύ των πολλών παραδειγμάτων από την Αγία Γραφή αναφέρει την περίπτωση του Ιωσήφ. Τα αδέρφια του τον φθόνησαν και τον πούλησαν ως δούλο και κατέληξε δούλος στην Αίγυπτο. Εκεί συκοφαντήθηκε και κλείστηκε στη

φυλακή. Όμως ο Θεός εβράβευσε την ανεξικακία του Ιωσήφ και τον ενέδειξε ένδοξο Αντιβασιλέα της Αιγύπτου που έσωσε ολόκληρο τον λαό από την ασιτία.

Το ίδιο δεν συνέβη και με τον Άγιο Χρυσοστόμο; Επειδή όλους τους διωγμούς τους υπέμεινε με εμπιστοσύνη στο Θεό, ο Θεός επιβράβευσε την ανεκτικότητα του Αγίου Χρυσοστόμου, τον αποκατέστησε κατά τρόπο πανηγυρικό στη συνείδηση της κοινωνίας και τον ανέδειξε Άγιο.

Εκπληκτική και η ανεκτικότητα του Αγίου Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως. Τον συκοφάντησαν, τον καταδίωξαν, στο τέλος όμως ο Θεός φανέρωσε την αθωότητά του και μάλιστα τον ανέδειξε μεγάλο Άγιο.

Να μην ανησυχούμε, λοιπόν, ότι θα εκτεθούμε στην κοινωνία, ή θα ζημιωθούμε από την κακή συμπεριφορά των άλλων, προς το πρόσωπό μας. Αν εμείς δεν ζημιώσουμε τον εαυτό μας, παραβαίνοντας το χρέος της αγάπης, ο Θεός θα μας υπερασπιστεί με τρόπο θεϊκό! Εκείνοι που ζημιώνονται είναι αυτοί που αδικούν και συκοφαντούν τους αδελφούς τους.

Οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας θεωρούσαν όσους τους κατηγορούσαν ως ευεργέτες τους. Παράξενα ακούγεται αυτό! Αλλά είχαν το λόγο τους· διότι έλεγαν με το να μας πολεμούν, μας δίνουν την ευκαιρία να ταπεινωθούμε, και να τους ανεχτούμε ειρηνικά, αλλά και να τους αγαπήσουμε, ώστε να ευαρεστήσουμε στο Θεό για να έλθει η χάρη Του επάνω μας.

Αν κάποιος που ακούει αυτά, αισθάνεται δυσκολία να συγκρατήσει την οργή του εναντίον αυτού που τον προσβάλλει, ας σκεφτεί ότι ο άλλος, για να δείχνει τέτοια συμπεριφορά, σίγουρα είναι κυριευμένος από ψυχικά πάθη. Δηλαδή, είναι ψυχικά άρρωστος, και δεν είναι δυνατόν, όσα και να του πούμε, να καταλάβει ότι ακολουθεί λάθος δρόμο. Ο γιατρός όταν έχει μπροστά του έναν ψυχικά άρρωστο, και εκείνος εξυβρίσει τον γιατρό, ο γιατρός τι θα κάνει; Θα θυμώσει και θα τον απειλήσει! Φυσικά όχι. Αφού ξέρει ότι αυτό προέρχεται από την αρρώστια του. Κάπως έτσι ας αντιμετωπίζουμε κι εμείς αυτούς που μας προσβάλλουν. Να σκεπτόμαστε ότι ο άλλος, αν ήταν ψυχικά υγιής, αν το λογικό του λειτουργούσε ομαλά, κατά το θέλημα του Δημιουργού και κατηύθυνε σωστά την θέλησή του και κυριαρχούσε στις επιθυμίες του, δεν θα φερόταν με αυτόν τον ανάρμοστο τρόπο!

Κάποτε ένας Μοναχός βρισκόταν σε διάσταση με έναν άλλο Μοναχό. Προσπαθούσε να συμφιλιωθεί με τον αδελφό του χωρίς αποτέλεσμα. Πήγε στον Γέροντα Παΐσιο (τον μετέπειτα γνωστό Άγιο Παΐσιο) να τον συμβουλευτεί. Ο Γέροντας του είπε: να μη του ξαναπείς τίποτε. Να κλειστείς στο κελλί σου και να κάνεις με το κομποσχοίνι σου προσευχή και να λες: «Κύριε Ιησού Χριστέ δι' ευχών του αδελφού

(όνομα) ελέησόν με». Έτσι και έκανε. Και σε λίγο χτύπησε η πόρτα του κελλιού του. Άνοιξε και βλέπει τον αδελφό Μοναχό, που είχαν τη διένεξη, να πέφτει στα γόνατα και να του ζητεί συγχώρηση για τη κακή συμπεριφορά του.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, στις δύσκολες καταστάσεις, να μη προσπαθούμε μόνοι μας να λύσουμε τις διαφορές μας με τους άλλους. Να καταφεύγουμε στον Κύριό μας με ταπείνωση και με τη βεβαιότητα ότι ως Παντοδύναμος και Φιλάνθρωπος Θεός και Αρχων ειρήνης, θα μας ακούσει και θα επέμβη για την αποκατάσταση της ειρήνης μεταξύ των συνανθρώπων μας. Αμήν.

<https://bit.ly/2W3XtvL>